

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות וארא - בא תשפ"א ♦ עלון מס': 57

השגחה שבועית

אם לא קבלתי אוכל סימן שאיני רעב

"הדברים שאמרת מרבי אהרן מקארלין הם יסוד מדהים", אמר לי אברך מבני ברק. "יש לי בת מאושפזת בבית חולים. זה מורכב מאד, ובכל יום יש נסים. דע לך שהרעיון שאמרת בביטחון היומי של יום שלישי פרשת לך לך מחזיק אותי בישוב הדעת".

סיפרנו בשלוחה של הבטחון היומי (ניתן לשמוע במספר 7), מעשה אודות הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין. במשך כמה ימים לא בא אוכל לפיו, ולפתע הרגיש רעב נורא. בשעה זאת הוא נזכר בפסוק "עני כל אליך ישרו ואתה נותן להם... אכלם בעתו". הקב"ה נותן לאדם את המאכל שהוא צריך בעתו - בדיוק בזמן. אם הקב"ה לא נתן לי אוכל, זהו סימן שאיני רעב, ואפשר להמשיך הלאה גם בלי זה. זה נתן לו כוח להתגבר, ואכן, הרה"ק לא אכל שלושה ימים נוספים.

עכשיו תשאלו: איך יכול להיות שאנשים מתמוטטים? הרי הניסיון הוא בתיאום מוחלט עם הכוחות של האדם, ויאם האוכל לא הגיע סימן שאיני רעב? איך בכל זאת דעתם של בני אדם נטרפת מדאגה?

התשובה טמונה במילה "בעתו". רק אם האדם חושב על הבעיה לפני שהיא הגיעה, הוא לא יכול לעמוד בניסיון.

"שהייה בבית חולים עם ילד זה לא קל ולא נחמד", משתף האב, "אבל על כל צעד וצעד אני רואה גילוי של השגחה פרטית וחסד הבורא. אם הייתי חושב מראש על ההשות עם ילד כמה חודשים בבית חולים, על הפרנסה, על שאר הילדים - נראה לי שרק מעומס השאלות לבד כבר הייתי מתמוטט.

אבל מה? אימצתי לליבי את הפסוק ואתה נותן להם את אכלם בעתו. ברוך השם ששלח לי את ההארה הזאת דרככם. אני נמצא בידיים טובות, בידיים של אבא. אם אני חושב עכשיו על מה שיהיה מחוץ, באמת אין לי סיכוי להתמודד. קיבלתי ממנו כוח רק להיום, ומחר, בעתו ובזמנו, הוא ייתן לי כוח מההתחלה".

כבר שנה שלימה שכל העולם שואל: מה יהיה מחר? אבל אנחנו היהודים, המאמינים ש'אתה נותן להם את אכלם בעתו', לא שואלים ולא דואגים, אנחנו יודעים שאנחנו נמצאים בידיים של האבא, העוטר אותנו ברוב אהבה בכל רגע ורגע.

זהו גם הרעיון של 'הביטחון היומי'. כל יום וההארה שלו, כל יום והכוחות שנשלחים משמים יחד איתו.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

שיהיו לך חברים טובים זאלסט האבן גוטע חברים

מברכים את ההורים "שיהיה לכם הרבה נחת וקדושה", ועונים א-מ-ן בהתרגשות עצומה, מחפשים את הסנדק הכי מהודר, מוהל צדיק, סעודה מכובדת. הכל בשביל הצלחת התינוק, שיגדל בתורה ובמעשים טובים. כשמגיע לגיל שלוש נוסעים למירון עם כל הקושי, וגם אם לא - טורחים ומתדפקים אצל צדיקים לקבל ברכות. אחר כך ממשיכים להשקיע במלמדים הכי טובים. דווקא אלו שיש להם פחות כסף משלמים הון ותועפות למלמדים פרטיים, רוכשים תפילין הכי מהודרות, ובישיבה קטנה מתאמצים לסדר לו חברותות טובים, ומרבים בכל כך הרבה תפילות ותחנונים. כמה דמעות כבר נשפכו בכלל ישראל בתפילת השל"ה הקדוש שנוכה לבנים צדיקים וישרים. וכבר מתחילים לראות את פירות ההשקעה, הבחור צומח לתפארת, עד שמגיע חבר ושמו 'רשעי' שמראה לו דברים אסורים, ובכך יורדות לטמיון כל שנות השקעה בחינוך, והחבר מוריד אותו עד התהום.

ומה מרוויח הבחור הזה מהחבר הרע? הנאה פה, הנאה שם, ויסורי גוף ונפש שלא שווים את זה. אילו יסורים, איזה צער, וכל זה בשביל מה? בשביל כלום.

כאשר בחורי בר מצוה היו נכנסים אל מרן הבית ישראל מגורו ז"ע, הוא היה מברך בקצרה "זאלסט האבן גוטע חברים" - שיהיו לך חברים טובים). כמה עומק יש במילים האלו. כל עתיד החינוך ושמירת התורה והמצוות תלויים בזה. ועל זה הרי אנו מתפללים בכל יום "למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה".

הרב הקדוש מבריסק ז"ע היה דורש לקבל בכל יום דיווח איפה היו הילדים שלו, עם מי שוחחו, עם מי התחברו, וזה על אף שהוא בעצמו היה גדול וצדיק שידע איך לחנך את בניו. הוא ידע להעריך את ההשפעה של החברים, וכמה זה גורלי להמשך החיים.

הי רצון שנוכה לראות ברכה ב'עמלנו אלו הבנים', ושיזכו להתחבר רק עם חברים טובים, ויהיו שתולים בבית השם ובחצרות אלוקיני פריחו אמן סלה.

(מתוך שיעור 71)

מכל סבל וצער יש גם רווח. שלמה המלך אומר (משלי יד): "בכל עצב יהיה מותר". כל עמל וכל צער מביאים עימם איזו תועלת. רבינו מפרט בפרק ג' חמישה טעמים ליצדיק ורע לו, ושישה טעמים לרשע וטוב לו. כאשר יודעים שהיסורים מביאים בכנפיהם כפרה על עוונות העבר, או הטבה בעתיד, מקבלים את זה אחרת, ברוגע ואף בשמחה. בעולם הבא ישקלו כל צער וכל קושי, ולכל גרם של יסורים תהיה משמעות עצומה לטובתנו.

אבל דבר אחד חשוב מאד לדעת, את דברי החתם סופר ז"ע על המשנה במסכת אבות (פרק א' משנה ז). "ניתאי הארכלי אומר: הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתייאש מן הפורענות". ההסבר הוא כי בכל פורענות יש איזו תועלת, ואין להתיאש, כי בסופו של דבר נוכח לראות בטוב הזה, בעולם הזה או בעולם הבא. מכל דבר לא טוב - יוצא טוב, חוץ מכאשר מתחברים לרשע, שאז יסורים באים עליו, ויסורים אלה אינם מנכים לו מעונותיו. כמו מה שקרה למלך יהושפט.

יהושפט היה מלך טוב שעשה הישר בעיני השם. הוא מלך במשך שלושים וחמש שנה והיה אהוב על העם. הוא רצה לקנות אניות בתרשיש, ולצורך כך התחבר עם אחזיה מלך יהודה, שהיה רשע, ויחד עשו אניות בעציון גבר. מה היה סוף המעשה? האניות התחילו לעשות את דרכן לכיוון ארץ ישראל ונשברו בדרך. זאת לפי דברי הנביא (דה"י ב' כ') "כהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך".

תדעו לכם - מזוהר החתם סופר - מהתחברות עם רשעים לא יוצא טוב! מהצער שסובלים בגללם לא מרויחים כלום! לא ברוחניות, לא בגשמיות, לא כאן ולא שם. בימינו סבלה היהדות החרדית סבל רב מהמשכילים. אלו היו מתחברים לבחורים ומושכים אותם אחריהם לפי התהום. החתם סופר היה חוזר ומזהיר שלא להיות איתם בקשר אפילו בהחלפת מילה אחת. הסכנה הזאת לא ריחפה רק אז. גם בימינו מאיימת החברה הרעה על נפש הבנים. כל יום מתפללים "ותצילנו מחבר רע". כמה משתדלים ההורים בחינוך הילדים, כשהתינוק נולד

השיעור נמסר ביום חמישי וניתן לשמועו בשלוחה 4 (אחר בחירת השפה)

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 1-605-31-31-719 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבולגיה 033-696-766 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית
אידיש, עברית, אנגלית.

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריט הראשי

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

הדרך עברה חלק

נערה שלומדת בשיח סודי בירושלים היתה אמורה להגיע לבית הוריה שבבני ברק בערב שבת חנוכה. ניסיתי הרבה אפשרויות כדי להשיג מישוה שיסיע אותה אל משפחתה. יצרנו קשר עם ארגוני חסד שונים, אבל כל אחד מסיבתו לא נענה לבקשתי. לבסוף מצאתי אברך שנוסע לבני ברק, וביקשתי ממנו שייקח את הנערה. לא ממש התחשק לו לעשות זאת. הוא חשש מאד מההתנהגות שלה בנסיעה. הרגעתי אותו שהיא תהיה בסדר, אבל הוא פחד לקחת עליה אחריות. "תשמעי", הוא אומר לי, "איני מתכוון לצאת מירושלים לפני השעה שתיים. אם לא תמצא מישוה אחר נדבר אז". הזמן חלף, מתנדב אחר לא נמצא, וככה התקשרתי לאותו אברך. "לא מצאתי מישוה אחר", הודעתי לו, "נראה שאתה השליח לקחת אותה לבני ברק".

"בסדר. שתבוא לרחוב שמואל הנביא, ואעלה אותה שם. משם אצא לכביש 1 לכיוון בני ברק".

"אני כבר מודיע למוסד", אמרתי לו, והתקשרתי לשיח סודי, אמרתי להם שהנה סוף סוף לוקחים את הנערה לבני ברק. "תביאו אותה לשמואל הנביא", הודעתי להם, אלא שהם ענו לי שם, "זה בלתי אפשרי".

"אז היא לא תיסע לבני ברק", אמרתי. "גם זה בלתי אפשרי לחלוטין", ענו לי במוסד. "ההורים שלה מחכים לה, ואנחנו לא יכולים לעשות להם את זה. הנערה חייבת להגיע לבני ברק. נוכל להביא אותה לכביש רמות". זהו כמובן אזור אחר לגמרי.

"בסדר. אני כבר מודיע לאברך שאתם מחכים לו בצומת רמות".

התקשרתי לאברך ואמרתי לו שהנערה מחכה בצומת רמות, ולכן עליו לנסוע לשם, ומשם שוב לא יוכל לנסוע בכביש 1, אלא בכביש 443. גם הדרך הזאת מובילה לבני ברק. הרעיון לא נראה לו בכלל. תמיד הוא נוסע בכביש 1 ואת 443 הוא אינו מכיר, אבל ברגע שהבין שהוא היחיד שמחכים לו ואין מישוה אחר, הוא החליט לנסוע באופן הלא נוח שבבילו ולצאת לכיוון רמות. "רק תדעי שאני כאן, בשמואל הנביא, ואיני מצליח לזוז. הכביש עמוס באופן יוצא דופן. בכל אופן, אני יוצא לכיוון". הודיתי לו והודעתי למוסד שהרכב בדרך. הם לקחו מונית ונסעו במיוחד להמתין בצומת רמות. ההמתנה ארכה זמן רב, כל הזמן הרגעתי אותם שהנהג בדרך, עד שבשעה שתיים ועשרים עלתה הנערה למכונית, והם יצאו לדרך בכביש 443.

בואכה בני ברק הם מקבלים טלפון, "איפה אתם נמצאים?"

"כאן. בבני ברק, כבר מגיעים", ענה האברך.

"עברתם את התאונה?"

"איזו תאונה?"

התברר כי למרבה הצער אירעה בכביש 1

נחיתה מוצלחת

בביתנו יש חלון שהילד שלי, בן פחות משנתיים, אוהב לשבת עליו. זה מרגיע אותו ומרגיע אותנו וטוב לכולם. בחלון יש סורג של מ"ד שאפשר לנעול. מובן שהסורג נעול תמיד, וילדנו הקטן עדיין אינו מסוגל לפתוח אותו. ביום שני, ליל חנוכה, הנחתי את הילד על החלון. כאשר חזרתי אליו אחרי כמה רגעים גיליתי למרבה התדהמה והאימה שהחלון פתוח והילד איננו. הוא פשוט לא היה שם. לא היה כל זכר לתינוק הקטן שישב שם רק לפני רגע. לא שמענו שום קול, לא ראינו שום דבר מוזר למטה. הילד פשוט נעלם! אי אפשר לשחזר את התסריט האיום שעבר לנו בראש, הרגשנו שלא נוכל לעמוד באסון.

פתאום אנחנו שומעים את הקול של בן השכנים, בחור כבן שלוש עשרה: "תפסתי אותו!" מה התברר? לפני כחצי שנה ביקש ממני השכן שאתן לו רשות להוציא את דוד-השמש שלו החוצה. הוא יתקין ברזלים ועליהם יניח את הדוד, חיצונית לקיר הבניין. זה הפריע לי, חשבתי שהדוד יהווה משכן לכל מיני בעלי חיים ולכלוכים, אבל החלטתי להיענות לבקשתו. אם מבקשים ממך - תיתן, ואם אתה נותן - אז בשמחה. אישרתי לו את השיפוץ, והוא אכן הניח את הדוד מתחת לחלוננו.

עתה, כשהבן שלי נפל מהחלון, הוא נפל על הדוד של השכנים! 'בדיוק' עבר שם הבחור שלהם, והוא תפס את הילד, הכניס אותו הביתה והצילו ממוות לחיים. מה שאדם עושה, לעצמו הוא עושה.

(יום שני פרשת מקץ תשפ"א, לילה, סיפור 3, אידיש - מסי סיפור 18767)

ויתור מציל חיים

השכנים שלי רצו לבנות על שטח מתוך חדר המדרגות ולקחת אותו לעצמם. היה לי אכפת מכל העניין ורציתי ללכת איתם לבית דין. כאשר הגעתי לדיין הוא הציע לי לוותר לשכנים, ולאפשר להם את הבניה. זה לא היה לי קל, אך כעצת הדיין ויתרתי וחתמתי לשכנים על אישור לתוכנית שלהם.

אני חוזר הביתה אחרי החתימה ואני שומע צעקות מהמטבח, "אבא!" הילד הגדול יותר צורח, והקטן - תינוק בן שנה שוכב על הרצפה כשכולו כחול. לפני רגע הוא הכניס לפיו כדור דגנים מצופה שוקולד. בדרך כלל זה נמס מיד בפה, אבל עכשיו משום מה זה נתקע לתינוק בתוך קנה הנשימה.

התחלתי לצעוק להצלה, ובינתיים ניסיתי לפעול בעצמי. הכנסתי את ידי ללוע של התינוק, אבל הכדור נדחף פנימה עוד יותר. ברגע האחרון האצבע נתפסה, התינוק השתעל והכדור נפלט עף החוצה. עברו עוד כמה שניות של אוויר נקי שנכנס לראות של בני היקר, והוא חזר לחיים, מחייך ושמח.

ההרגשה שלי היתה שבזכות הויתור ניצלו חייו של בני.

(יום רביעי פרשת ויגש תשפ"א, צהרים, סיפור 3 - מסי סיפור 17044)

שמונים שנה בדיוק

האשה הצדקנית, מרת אסתר דינה דוידגורודצקי בת ר' פסח אהרון ע"ה עלתה לארץ מארצות הברית עם בעלה, משה מרדכי ז"ל, בשנת תר"צ, לפני כחמש עשרה שנה. הם גרו בירושלים, ברחוב רשב"ם 16, ושם עשו את שארית ימיהם, קרוב למקום הקודש והמקדש. אחרי כמה שנים הסתלקה מרת אסתר דינה לבית עולמה, וכל צאצאיה נשארו בארצות הברית.

באותם ימים התחבורה לא היתה זמינה כמו בימינו. מלחמת העולם השנייה על מוראותיה הסתערה על העולם, ואיש מצאצאיה לא עלה מעולם לפקוד את מקום מנוחתה. גם יום היארצייט נשכח. לאחרונה התעוררה אחת מהנינות שלה לברר אודות מקום מנוחתה של סבתה הצדקנית. היא רצתה שמישהו מבני משפחתה יפקוד את הקבר ויתפלל עבורה לרפואה שלימה.

היא התקשרה לידידה בבית שמש שתעזור לה לאתר את הקבר, וזו פנתה לחברה קדישא. אחרי מאמצים וחייפושים מצידם נמצאה החלקה בהר הזיתים, כפי שהיא רשומה אצלם. ביום ד' בטבת הגיע למקום בן משפחתה של אותה נינה, אחד מצאצאי הסבתא. הוא חיפש את המקום לפי הנחיותם של אנשי החברה קדישא, אך לא מצא אותו.

הוא לא התייאש, ולמחרת, בה' בטבת, הגיע שוב להר הזיתים בליווי מומחה לחיפוש קברי גלמודים. אכן, המצבה נמצאה, ולנגד עיניהם הנפערות בתדהמה הם רואים, חקוק על האבן, כי מרת אסתר דינה דוידגורודצקי הסתלקה ביום ו' בטבת תש"א, לפני שמונים שנה בדיוק, מיום ליום! למחרת קראו למניין אנשים, וכך זכו לפעול לעילוי נשמתה ביום היארצייט.

רואים כמה חשוב לעורר נשמות מהדורות הקודמים שיהיו מליצי יושר, אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור.

(יום רביעי פרשת ויגש תשפ"א, לילה, סיפור 1 - מסי סיפור 17053)

תאונה מחרידה ועיכבה את כל התנועה. היו משפחות שנשארו לשבות בתחנת הדלק בשער הגיא, כי חששו שלא יצליחו להגיע לעיר לפני שבת. האברך הזה, שכל כך חשש לעשות את הטובה, והסכים ממש בלית ברירה, יצא מורוח מכל העניין. הוא שינה את מסלול הנסיעה כדי שיוכל לקחת את הנערה אל משפחתה, ובסופו של דבר הגיע לשבת ללא שום תקלה.

(יום שני מקץ תשפ"א, לילה, סיפור 4 - מס' סיפור 16867)

הזדמנות אחרונה

שמי לוי הירשור ואני מתגורר בבית שמש. בחודש אלול תשע"ט פגשתי יהודי אחד שאינו מתושבי עירנו וביישתי אותו. הנוכחים במקום אמרו שזה לא נקרא ממש לבייש, וכי ביחס למה שקרה זה היה בסדר, אבל אני ידעתי את האמת, ולא נתתי למרגיעים למיניהם לכבות את רגש החרטה שהיה לי. ביישתי, התנהגתי שלא כראוי ליהודי יקר, ועלי לבקש ממנו מחילה. לא ידעתי איך קוראים לו, לא היכן הוא גר. שום פרט מזהה לא היה לי אודותיו מלבד מראהו. את פניו זכרתי היטב. רשמתי לי לתזכורת בפנקסי האישי כי עלי לבקש ממנו מחילה.

שנה ורבע אחר כך, בשבת פרשת מקץ שאחרי חנוכה תשפ"א, התעכבתי בבית הכנסת שבו התפללתי כדי להשתתף בקידוש שעשה אחד המתפללים. אני חוזר הביתה מבית הכנסת והנה, אותו יהודי יקר שכל כך רציתי לפגוש ניצב מול עיני. הוא ניגש אלי ושאל אותי איך מגיעים לבית כנסת מסוים. אמרתי לו היכן ימצא את מבוקשו, וגם ביקשתי ממנו סליחה על אותו מאורע שמלפני שנה ורבע, בחודש אלול תשע"ט. התנצלתי שזה היה לא נעים והיתה איזו בעיה, וחבל שככה יצא שהתבטאתי, וזה יושב לי על הלב. הזכרתי לו את כל הסיפור, והוא ענה לי, "אני מוחל לך מחילה גמורה בלי שום תנאי". ביקשתי לעשות לו איזו טובה על אף שהוא הודיע נחרצות שהמחילה שלו אינה תלויה בשום מעשה מצדי, ואכן הצלחתי לעזור לו באיזה דבר.

כל כך שמחתי והודיתי להשם שסייע בידי לפגוש את היהודי. אפילו לא אני הלכתי אליו, אלא הוא הגיע עד אלי, ומכל אנשי בית שמש שאל דווקא אותי היכן בית הכנסת שהוא רוצה להגיע אליו, בדיוק לאחר שהתעכבתי ולא יצאתי מיד אחרי התפילה הביתה.

ביום ראשון הוצאתי את הפנקס בשמחה כדי לקרוע את הדף עם החוב הישן של בקשת המחילה, ועוד לפני שהספקתי לספר למישהו על ההשגחה הפרטית המופלאה, ניגש אלי חבר ושאל אותי, "פגשתי בשבת את היהודי פלוני ודיברת איתו?"

"כן".

"הוא נפטר".
הייתי בהלם. יום לפני שהאדם הלך לבית עולמו הקב"ה סידר שניפגש, שאבקש ממנו מחילה ושהוא יסלח לי. כמה טוב שניצלתי מיד את הפגישה ההיא כדי לבקש מחילה. כמה זה מעורר לחשוב על האנשים שאנחנו צריכים עוד להסתדר איתם. אל תדחו את בקשת הסליחה לרגע האחרון, כי אף פעם אי אפשר לדעת מתי הוא יהיה.

(יום חמישי ויגש תשפ"א, לילה, סיפור 1, אידיש - מס' סיפור 18974)

לא רק שידוך

מספר יהודי מירושלים עיר הקודש: אני עובד במקום מסוים עם משכורת קבועה של כמה אלפים, ואין הקומץ משיביע את הארי. ההכנסה יפה אבל ההוצאה יפה עוד יותר. יחד עם זה הזמן לי הקב"ה אפיק פרנסה נוסף שיש בו שליחות גדולה - לבנות בתים בישראל. מפעם לפעם עולים לי רעיונות טובים, וכאשר שידוך יוצא לפועל אני מקבל את שכרי.

בסוף חודש אלול הלכתי לצינוני של הרה"ק רבי אהרון מבעלזא זי"ע. פעמים רבות אני מגיע לשם לשפוך את לבי ולהעתיך על בני ביתי. גם הפעם הגעתי להשיח את דאגתי, דאגת הפרנסה. עמדתי שם וביקשתי מהשם שישלח לי את כל הוצאות החגים הבאים עלינו לטובה, סעודות החג, מלבושי כבוד, סוכה, ארבעה מינים וכל אשר בית יהודי צורך בימים נשגבים אלו. מה טוב היה - כך חשבתי לי בלב - אם הייתי עושה איזה שידוך טוב. או אז הייתי מרוויח אלפיים דולר טבין ותקילין, ובאמצעות סכום כזה הייתי מכסה ברווח את כל ההוצאות. רק חשבתי את המחשבה הזו וייסרתי את עצמי - מה לך לתת עצות לריבוננו של עולם?! והלא הרבה דרכים למקום. שינתי את הנוסח ואמרתי: עמך ישראל צריכים פרנסה, אנא אבי שבשמים, תעזור לי שבזכות הצדיק איוושע בשפע פרנסה. כך התפללתי באופן כללי בלי לתת לבורא רעיונות איך לעזור לי, וציפיתי לישועה פרטית.

למחרת אני מקבל טלפון מארצות הברית. על הקו חבר משכבר הימים. הוא יודע שאני נוסע הרבה לצינוני של רבי אהרון מבעלזא, ויש לו הצעה בשבילי. "אחד מקרובי משפחתי זקוק לישועה", הוא מספר לי, "הוא רוצה שיזכירו את שמו על ציון הרה"ק מבעלזא זי"ע במשך ארבעים יום. הוא גם ישלם על כך, מה אתה אומר?"

התלבטתי. זה לא קל להתחייב לארבעים יום על הציון הקדוש בימי חג ומועד, אבל הגעתי למסקנה שאם ה' שולח לי פרנסה מכובדת עלי לקחת זאת, בפרט שיש בזה חסד עם יהודי ותפילה מעומק הלב להשם יתברך במקום שיש לי קשר נפשי אליו. התייעצתי עם מורה הוראה איך לקיים ארבעים יום רצופים גם בימי שבת וחג, והוא סידר לי את זמני התפילות באופן שיענה על בקשת קרוב משפחתי של הידיד. "על כל יום", כך אמר הידיד, "ישלמו לך חמישים דולר".

והחשבון פשוט. חמישים פעם ארבעים הם אלפיים. אלפיים דולר לתקופת החגים, ממש כמו משכורת שמקבלים על שידוך שנסגר. חשבתי שאני יודע איך משיגים סכום כזה, אבל הקב"ה הראה לי שהרבה דרכים לפנוי.

(יום חמישי פרשת ויגש תשפ"א, בוקר, סיפור 3 - מס' סיפור 17056)

בשעות האחרונות

מדבר אברך ממודיעין עילית. סבי שכב בבית החולים במצב אנוש. הבנים - דודי היקרים, הגיעו יחדיו לשהות לידו, הם ישבו ושרו יחד שירי רגש מלאי כיסופים וערגה לאשר בידו נפש כל חי. סבי התרגש מאד, והדבר החיה את נפשו כפשוטו. פתאום נכנס לחדר יהודי ללא כיפה, ומספר: "אני נמצא כאן בחדר לידכם, ליד אמא שלי. היא נמצאת במצב קשה מאד, ועכשיו התעוררה אחרי זמן רב שהיתה ללא הכרה. היא שמעה את השירים המרגשים שאתם שרים כאן, והם הזכירו לה את העבר, את הילדות בבית הוריה שהיו חרדים לדבר השם. עכשיו היא רוצה לחזור בתשובה". הוא שב לעמדתו, ליד אמו, ואחרי שעתיים הופיע שוב בחדרו של סבי וסיפר בצער: "אמי נפטרה". בשמתה עלתה למרומים אחרי שהספיקה לשוב להכרה ולחזור בתשובה שלימה. אותן שעות שהודים שלי שרו שירי נשמה, היו השעות האחרונות של אשה זו עלי אדמות, לעוררה ולהשיבה אל אביה שבשמים. היא קנתה את עולמה בשעה אחת.

(יום רביעי פרשת ויגש תשפ"א, צהרים, סיפור 2 - מס' סיפור 17045)

טלפון מהמטרה

יהודי יקר סיפר להרה"ג ר' יעקב מארך שליט"א מירושלים:

אני מתגורר בלונדון, ברחוב דה דרייב. יש די הרבה אנשים שגרים ברחוב דה דרייב, משום שיש כמה רחובות בשם הזה ברחבי לונדון. לילה אחד, בשעה שתיים בלילה, אני מתעורר מצלצלול עקשני של הטלפון. מהצד השני נשמע קול רשמי שטוען שהוא ממשטרת לונדון. "נסעת כעת במונית ולא שילמת לנהג".

אורך לי כמה דקות ארוכות לקלוט מה השוטר מדבר ומה הוא רוצה. הסברתי שאין כל סיכוי שהסיפור קשור אלי, כיון שברגע זה הוא העיר אותי משנת ישרים, תרתי משמע. המטרה ניסתה להתעקש, אבל אני המשכתי בגרסתי הישנונית, עד שהיא קלטה את הטעות. הנהג התלונן על אדם שירד ברחוב דה דרייב, אלא שרחוב זה נמצא באזור אחר לגמרי בלונדון.

כבר הייתי ערני לחלוטין. חשבתי לעצמי: מי באמת העיר אותי? הקב"ה. אם ככה, הוא בטח רוצה ממני משהו. קמנו מהמיטה, אני ובני הבית שכבר התעוררו לגמרי, אמרנו ברכות השחר, פתחנו ספר תהילים והתחלנו באמירת מזמורים לישועת כלל ישראל.

השחר עלה, והנה טלפון מרגש. מזל טוב! בני היקר מבשר כי בשעה טובה נולד לו בן. "אבא", כך הוא אומר, "כמעט התקשרתי אליכם לפני כמה שעות. בשעה שתיים בלילה היה ממש מצב של סכנה, אך לא רציתי להעיר אתכם. רק אנחנו לבד בקשנו והתחננו לה' שהכל ילך כשורה".

אמרתי לבני, "אכן, לא היית צריך להתקשר. הקב"ה בעצמו העיר אותנו מהשינה בשתיים בלילה בדיוק, והכניס בראשנו את המחשבה לומר תהילים. תראה איך הקב"ה חפץ בתפילות של אבא ואמא, תראה הוא בלבד את המטרה בשביל הישועה שלנו".

(הביטחון הימני, יום שני פרשת שמות תשפ"א, מס' 65)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

רציתי לשאול שאלה יסודית בענין דרך הביטחון. כאשר מישוה זקוק לאיזה דבר מצרכין, לדוגמא אחד שאין לו ידעה. האם הוא צריך לבטוח בהשם שיינתן לו ? או, שהוא צריך להיות בטוח שהשם ית' יכול לתת לו ?

שאלה מספר 13 - לגליון 59

02-6599-189 | בפקס T023011300@gmail.com | במייל [נמן הקולטה מוגבל ל- 3 דקות] | 5 < 3 | שלוחה 02-30-111-300 פרטית 02-6599-189 | שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר. תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת בעלזא [ניפורסמו בגליון 59]. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר. [בגליון 59]. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו' השגחה פרטית

מאזני קו השגחה פרטית זוכים לשמוע את שיעוריו של הר"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א. בשיעור נמסרת משנה סודרה בעניין כלכלת הבית על פי דרך התורה וההלכה מתוך ביטחון ואמונה. הדברים מובאים בשפה מעשית מותאמת לבני דורנו מתוך התייחסות להתמודדויות הקיימות היום, ורבים התחילו ליישם את משנתו הזכה למעשה ויצאו מאפלה לאורה. ר' בעריש זכה ויצא שמו לתהילה. אלפי משפחות זכו וזוכות ליהנות הימנו עצה ג' בעריש זכה ויצא שמו לתהילה. אלפי משפחות זכו וזוכות ליהנות הימנו עצה אמונה וביטחון בתמימות, זכו לצאת מהמצוק, ויש רבים שחובותיהם נהפכו לזכויות... לאחרונה קיבלנו פניות רבות מאנשים שביקשו לשמוע את תמצית משנתו. פנינו לר' בעריש לשמוע זאת ממנו.

ר' בעריש פותח דבריו בסיפור קטן:

נסעתי למסירת שיעור עם נהג תל אביבי. הנהג הציע לי לבוא למקום מגוריו כדי להביא את אור האמונה ליהודים בתל אביב. עניתי שאני עדיין צריך להכניס את אור האמונה אצלי. אכן, זהו עיקר מגמתנו, להאיר בלבינו אנו, יהודים שומרי תורה ומצוות, את אור האמונה, לחיות עם הקדוש ברוך הוא ולהרגיש את השגחתו יתברך בכל רגע ורגע. ברוך השם בדרונו יש צימאון אדיר לשמוע את דבר השם. רבים בולעים בשקיקה דברי אמונה וביטחון, רצונם עד לחיות חיים של ביטחון בהשם יתברך. אך דא עקא, מחמת נסיבות הזמן, מעלת הביטחון איננה תמימה פשוטה. אל תוך מידת הביטחון מתגנבת מחשבה - בוא נעשה עוד איזה משהו להיות בטוח שלא ניתקע... ברע שבסידי מצליחים להוציא את המחשבה הזו מהלב, הדרך לחיים של שפע מובטחת. חיים ערבים ומתוקים, חיים שיש בהם, חיים שלווים ורגועים. וזאת היא רק המתנה הקטנה... העיקר הוא קרבת האלוקים שמרגישים.

איך התחילה הפעילות שלכם?

התגלגל לפני מקרה של משפחה אחת שהיתה במצוקה כלכלית נוראית, בתחתית המדרגה. הילדים היו רעבים לפת לחם, הבגדים נלקחו מהזבל, אמא בכתה מול גרות השבת שהיו לה סיר וכיריים לבשל בהם. לא אאריך בתיאורים. תארו לעצמכם את המצב הקשה ביותר שניתן לתאר. האבא היכן היה? עסוק מאוד בגלגול הלוואות מהגמחיים ומהבנקים... החלטתי להושיט יד ולעזור. השם האיר את עיני בפתרון למשפחה זאת, והוא: להפסיק את גלגל החובות. משהחלט שמפסיקים לגלגל חובות, באופן אוטומטי פונים ישירות למי שהעושר שלו, ובסייעתא דשמיא מופלאה הקב"ה המציא להם דרכים אחרות להביא טרף לביתם, והפעם בהרווחה, עם חיוך מהשמים. המסקנה - לגלגל חובות איננו גזירה מהשמים, אפשר בקלות לצאת מכך. מצוה גוררת מצוה, משזכינו להציל משפחה אחת התגלגלו לפתחנו עוד ועוד מקרים של משפחות שנוקו לעזרה, ובעזרת השם זכינו להביאן לידי הרווחה.

הבן שלי מבקש נעל חדשה. מה אענה לו, שיש לי ביטחון?

אני שומע את השאלה הזאת באלפי אופנים - נעל חדשה, מטריה לתינוק, עוף לשבת וכו'. אני יכול להגיב בודאות: מי שמתחיל לחיות בחיים של ביטחון אמיתי אינו מתמודד עם שאלות מעין אלו. כל מי ששוקק בסוגיית הביטחון, ובפרט בתורתו של רבינו בחיי בספרו חובת הלבבות, יודע שלכל אחד ואחד מובטחות פרנסתו ופרנסת בני ביתו. פרנסה היא לא רק לחם לאכול כדי לשרוד. כלול בה כל מה שסביב לך. דהיינו, כל צורכי האדם - אוכל טעים וערב, בגדים ללבוש, חשבון החשמל והגז. הכול נכלל בעניין הפרנסה המוענק לנו מידו הטובה והמלאה. אכן, תחילת הדרך מורכבת מאוד. בחודשים הראשונים נערמים קשיים, אבל אם האדם יודע ומאמין שהוא עשיר אמיתי (ראשית, משום שעשיר הוא השמח בחלקו, ושנית, משום שאנחנו באמת הכי עשירים בעולם, שהרי יש מישו שמסדר לנו את הכול...). הילדים חשים בכך מיד, זה ממש לא משנה כמה כסף יש, הכל תלוי בהרגשה של האדם. גם עשירים גדולים נקלעים לפעמים למצב שאין בכיסם כסף מזומן.

רבים אומרים על הלוואות: "כן מנהג העולם". מה התשובה לכך?

אם יבוא אדם ויאמר שמנהג העולם להיות עניים ומסכנים, מי ירצה להצטרף למנהג העולם הזה? רבותי, אפשר להיות עשירים ושמחים. התחילו להשקיע אנרגיה במקומות חיוביים, "להפוך חובות לזכויות", שיעורי הר"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

השפעה פרטית

יש לי חברים שכל הזמן מתעדכנים אם יש סגר או אין סגר, מה נסגר ומי סגור. גם אני אוהב להתעדכן, אבל הקו שלי הוא קו השגחה פרטית. אני אוהב להתעדכן מתי נוסף סיפור או שיעור, אם כבר יש שיעור חדש מר' דוד קלצקין, מר' יהודה מנדל, או מר' בעריש שנייבאלג. החיזוק שלכם הוא העדכון התועלתית ביותר בשבילי.

מצד המקילים

אחי ירד מהדרך ל"ע, הבטחתי שאם יחזור לדרך התורה אני יתרום אלף שקל לקו השגחה פרטית. ברוך ה' זמן קצר אחרי ההבטחה הוא חזר לעצמו בצורה מופלאה. ראיתי שהסגולה עובדת כל כך טוב, אז ביקשתי מהשם ישועה, שאם הוא ימצא שידוך טוב עם בת ישראל כשרה עד חנוכה אתרום לקו. אני שמחה לברש שאכן זכה לבוא בבית האירוסין, ועתה אני באה לקיים את הבטחתי.

מצד הנותנים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניס ובני יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השתתפות 02.6213.742

העברה לבנק משלוח בדואר בעמדות נדרים לאומי סניף 902 לת.ד. 5475 פרוט על שם חשבון 57390056 ירושלים 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

הסכם ישאכר זבולון

בח"י אלף מאזינים לחדש בכלל העולמי השגחה פרטית

על ידי ולזכות עיני ישראל בן טרז אסתר וזוגי איריס בת סוליקה ויוצ"ח שחייו

לזכר הרחיק רבי שלמה בן יצחק זצוק"ל הי"ד מקורין והרחיק רבי ישעיה ב"ר משה זצוק"ל מקערסטר ולע"נ הילדה מרים חנה הי"ד בת יבלחטי"א הרב יעקב ולזכות עובדי מרים פיננסיים

עלוניים ל-40 בתי כנסת

בעילום שם

להצלחה ברוחניות וגשמיות ורפואה שלמה

לזכות ישאכר זאב בן רבקה,

יונה בת שרה לאה, וכל יוצאי חלציהם.

המעוניינים להפיק את העלון

מחממים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנושי בין 12:00 ל-14:00

ניתן להשיג חתונה בכל שעות היממה וזמזום אל"ם ב"ד

תשלום לעלוני חתונה בלב שעות היממה וזמזום אל"ם ב"ד

תשלום לקורות חלוקה

ההרשמה לקבלת העלון במייל בכתובת B023011300@GMAIL.COM

ההרשמה לעלוני אודיש ואגלית במייל ה"ב"ל

העלון יוצא לאור בשפות

עברית, אידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7- B023011300@GMAIL.COM

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא לבורא עולם. חלילה שהוא לבורא עולם. חלילה שהוא לבורא עולם.